Ч. 76. Львів, четвер 25. мая 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1000 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів. Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 50 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 75 М. Між новинками і в редакційній части 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Один прим. 40 Мкп.

Виходить о годині 7. рано.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Військова музика грає щоденно від год. 5 попол. на ставі
„Світезь"
ЛОДКИ. КРУГОЛЬНЯ. КУПЕЛІ. ЯК РІВНОЖ ЗНАМЕНИТА РЕСТАВРАЦІЯ. — —
Місце розривок еліти львівської публики.
вул. ІССАКОВИЧА (ріг Вулецкої) доїзд трамваєм „UL".

Попираймо рідний промисл! — Вже вийшли з фабрики і продаються циґаретні тутки —
„ОКСАНА"
першої якости.
Гол. склад тутюк у Союзнім Базарі у Львові вул. Руська ч. 20. КУРЦІ! Уникайте лише тутюк українського виробу. КУПЦІ! Продавайте лише тутки марки „ОКСАНА". — — — —

З Ґенуї -- провізорія.

Відень, 19. мая 1922.

(г. м-й.) Стоїмо перед закінченням історичної конференції в Ґенуї. Не пора ще розглядати причин, наслідком яких конференція мусіла якраз в такий спосіб закінчити свої наради. Тут треба вже замітити, що таке її закінчення, сталося також за справою Л. Джорджа.

Ми, в одній з наших останніх статей, занялися були блище ініціятором і фактичним керманичем конференції, — Льойд Джорджом. Судячи по передконференційних голосах, які наспівали з Англії й инших держав Европи, то від істнування й успіху конференції залежала також дальша доля самого Л. Джорджа, як анґлійського премієра. Одначе вже знаємо, що Л. Джордж остає на далі в ролі анґлійського премієра. Значить, конференція мусіла дати якісь результати!

Ми ще не мали нагоди зіткнутися з кимнебудь з тих, що проживали 40 днів під діловим подиком ґенуенської атмосфери. Тому наші виводи будуть покищо виводами постороннього глядача, який на основі голосів преси буде судити про останні події на самій конференції.

Коли конференція сьогодня закінчує своє істнування, виходилоб тепер, що ми передчасно вже перечеркнули були в характеристиці великого анґлійського державного мужа „але", а поставили в неоправданім оптимізмі за скоро акцент над „так", бож стрічається вже тут і там голоси, що конференція покінчиться невдачею, що її ініціятор відніс тимсамим пораження, а радше і сим разом він скапітулював перед Парижем.

Та воно видається так лиш позірно. Завчасу замітимо, що не будемо застановлятися над тим, чи конференція принесла успіх, чи потерпіла невдачу. Але вже тут підчеркнемо це, що анґлійський кабінет, парлямент і публична опінія, є за полишенням премієрства британської імперії й надалі в руках Л. Джорджа. Це одно, а друге, ми не бачимо голосів тріюмфу французької націоналістичної преси, яка працювала весь час над розбиттям конференції. І певно булаб тріюмфувала, колиб Ґенуа потерпіла була фіяско.

Вже з тих двох фактів видно, що конференція не покінчилась невдачею, та що Л. Джордж таки дійсно сим разом перед Францією не скапітулював. Який же фактичний стан справи? Належалоб отже нам на тім місці підчеркнути успіхи конференції. Цього не будемо робити, бо напевно нас випередять телеґрами з Ґенуї з сьогоднішнього засідання конференції, на якім ті успіхи в першу чергу підчеркнуть Факта і Л. Джордж...

Ми одначе виходячи зі становища глядача, станемо на становищі резерви і зважимося поставити твердження, що конференція в результаті принесла передовсім... провізорію!

Чому одначе мусіла прийти провізорія? Мусіла вона прийти тому, що головні грачі конференції потребують в тій хвилі передишки, щоби опісля наново зачати свою гру. І тому не можна говорити ні про успіх, ні про неуспіх конференції, або її керманича Л. Джорджа, — бо конференція продовжується, а лиш задихані грачі потребують перерви, щоби краще приглянутися арені і типам, що на ній виступають.

Ґенуенська конференція, як сказано, продовжується і то у формі гаґської конференції експертів для економічних справ Росії. Та поруч економічних справ Европи, істнують ще в Европі справи політичного характеру, які, як відомо, Льойд Джордж експльсадуючи, поставив був на порядок дня конференції в Ґенуї. Конференція їх не вирішила, але й не відкинула їх до „редакційного коша", а навпаки мусить їх поладнати рівнобіжно з конференцією в Гаазі, якась друга конференція політичних експертів.

І так бачимо, що ґенуенську конференцію витягнено у два рамена: перше — се конференція економічних знавців, друге рамя — се буде конференція — або держав, що підписали версайський договір, або конференція Найвищої Ради.

Скликання конференції політичних експертів понаглюють: 31. май, ті нещасні німецькі репарації, а понаглює також справа державних границь Сх. Галичини й Литви, бо хоч, говорячи словами Л. Джорджа, „обі справи не викличуть війни в сім або другім році, то одначе вони творять велику небезпеку для Европи і мусять бути вирішені в можливо найкоротшім часі".

Та заки ті два рамена конференції будуть пущені в рух, тепер заклявзульовано провізорію у формі тимчасового божого мира.

На щож потрібна передишка і клявзульована провізорія? Маємо вже жмут інформацій, але, на жаль, непровірених і на се звертаємо увагу... Льойд Джордж, в двобою з Поанкаре в хвилі, коли постановив повести рішаючий остаточний удар, — завагався його виконати при допомозі лише Італії і непевнім ще становищі Німеччини й Росії. Йому конечно потрібною була активна допомога Америки. Американський обсерватор, амбасадор Чайльд, мав в тім моменті шепнути Льойдови Джорджови, що Америка аж тепер піде йому з допомогою, так як вона сподіється, що тим останнім ударом Льойд Джордж поставить на стіл справи розоруження й ревізії репарацій. Одначе треба передишки та нових запросин Америки — але не до Ґенуї, — се одно, а друге... В Ґенуї шепчуть, що приятелі Льойда Джорджа обчислили, що ся подія станеться в часі, на який заклявзульовано провізоричне „Treuga Dei". Отсі два факти мали здержати Льойда Джорджа від виконання останнього атаку на Париж... а наслідок: народини провізорії. Одначе се не значить, що Льойд Джордж сим разом знов подався..., а конференція провалилася...

Якжеж представляється згадана провізорія? Читачі вже мають в руках текст провізоричного „божого" мира...

По обчисленням компетентних чинників, наради гаґської конференції потревають біля двох місяців. Після передання своїх предложень покликаним правительствам гаґською конференцією, входить в силу провізоричне „Treuga Dei", якої постанови обовязують усі 34 держави, заступлені в Ґенуї на протязі чотирьох місяців.

Ми звертаємо особливу увагу на точку 6. долученого до „Treuga Dei" протоколу, а ухваленого конференцією мимо протесту Польщі і Румунії, яка між иншим постановляє: „держави зобовязуються не атакувати своїх сусідів та признавати теперішнє політичне „status quo", доки не будуть вирішені питання, з якими звязане вирішення відомих границь держав в Европі". А що „Treuga Dei" клявзульоване чотиромісячним речинцем, то й вирішення відносно границь держав в Европі, мусить бути довершене в тім часі. Иншими словами, рівнобіжно з економічною конференцією, компетентний політичний чинник має до того часу занятися вирішенням справ політичного характеру, з окрема тих, які ґенуенська конференція признала за негайні, то є справу границь Сх. Галичини й Литви.

Пр. 150|22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник" ч. 72. з дня 20. мая 1922. в артикулах під наголовками: 1) „Довхола справи Східної Галичини" в уступі від слів „Нема причини" аж до „перечуленого громадянства". 2) „В обороні своєї Батьківщини" в уступах: а) „Ні подаємо", б) між словами „високих таблицях" а „Хто не любить", в) між словами „на вічу" а „Промова д-ра Гонтева" г) між словами „в Анґльо-Саксонів" а „Вони вірять, що можуть". 3) „З Волині" а) підзаголовок другий б) уступ між словами „участи" а „26. квітня" в) уступ між словами „неодмінно мусілаб бути" а „Бо чи можна" г) уступ між словами „їх прав національних" а „Адже артикули" д) уступ між словами „землі суто української" а „арт. 12 того трактату" містить в собі єство злочину з § 65 а) зак. кар., узнав доконану в дни 19. мая 1922 року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк, з 17. грудня 1862 Д. п. д. № 6 ех 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 19. мая 1922.

(Підпис нечиткий).

Через вирішення політичних справ з одного боку, а через положення мосту на Схід Европи ґаґською конференцією з другого, будуть положені трівкі основи до 10-літнього мирового пакту (дійсного „Treuga Dei“), за який прийдеться, як бачимо, в недалекім часі звести останній бій Льойдови Джорджови. На той час зарезервував собі Льойд Джордж останній атак на Париж, побажатиб лише, щоби в тім часі була при нім ще й Америка.

Доля нашої тіснійшої Вітчини поставлена на денний порядок в Генуї, у формі негайного визнання її оконечних державних границь (бож не можна погодитися з лінією Керзона) буде на протязі грядучих чотирьох місяців переходити свою критичну фазу. Ми віримо, що її вирішення піде в тім напрямі, що скріпить в основах проєктований Льойдом Джорджем 10-літний мировий пакт.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

На передодні нових спорів.

Париж, початок мая 1922.

Льорд Норскліф (Northcliffe), міністер пропаґанди у воєннім кабінеті Льойда Джорджа, безмірно впливовий власник льондонського „Times-a“, „Daily-Mail ю“ й ин. пресових орґанів, відбув недавно важну інструкційну подорож довкола землі. В сій подорожі він призбирав дуже цінні помічення про сьогоднішню й завтрішню політику на всіх континентах і океанах. Серед сих помічень справдішню політичну сензацію викликали уваги Норскліфа про „японські замисли“, надруковані в „Daily Mail“.

В своїй статті на сторінках сього щоденника, читаного міліонами Анґлійців, впливовий політик публіцист наводить резони, ізза яких Японія зберігає й скріпляє силу своєї армії й фльоти.

„Така є воля військової партії, яка має перевагу в сій країні“.

„Важко признати — каже Норскліф, — що Японці буцім-то зреклися свойого пляну наложити руку на Китай — після розчарування, яке їм нанесла конференція у Вашинґтоні. Навпаки, річ імовірна, що вони тільки змінять свою тактику, приноровляючи її до нових відносин.

„Японський патріотизм — достойний подиву. При тім слід тямити, що є дві Японії, як були дві Німеччини, та що пан-японізм тепер такий могучий, як панґерманізм у Берліні 1914 року.

„Коли глибше вглянути в японську дипльоматію, то побачимо, що воєнна партія в Японії так само мало схильна додержувати договори в політиці, як мало журяться чужими правами фабричних і торговельних марок чужих країв — японські торговці“.

Читачі легко можуть собі представити капітальну вагу таких помічень найвизначнійшого британського політика публіциста наших днів. Втаємничені впевняють, що досі всі помічення й пророцтва льорда Норскліфа в области заграничної політики виправдувались подіями. Між ин. льорд Норскліф був першим Анґлійцем, який в роках перед війною зрозумів розвиток німецької політики в мілітарнім змислі і підняв алярм проти німецьких замислів.

Заходи Анґлії й Америки, щоби нарешті поставити на ново на ноги Росію, як союзника сих двох держав проти Японії, провідниці жовтого світа, одержують в світлі помічень льорда Норскліфа новий змисл.

В. Панейко.

Справа Східної Галичини

Сензації!

„Жечпосполита“ в сензаційній телеґрамі зі Львова доносить: „В деяких колах у Львові розпускаються відомости, начеб мін. Скірмунт, вертаючи з Генуї, мав задержатися у Відні і відбути там конференцію з Петрушевичем в справі Східної Галичини. Після цього Петрушевич мав би виїхати за польським залізним листом інкоґніто до Варшави на запрошення Скірмунта і тут відбути з польським урядом конференцію в справі Східної Галичини“.

Пускаючи цю неправдиву звістку як пробний бальон, або побожне бажання деяких польських кол, згаданий часопис додає: „Відомість ця має о стільки мутні цілі, що її комбінується з конечністю змін на високих адміністраційних становищах у Східній Галичині“.

Цією справою займається також остання „Хвіля“ (з 24. ц. м.), яка в телеґрамі від свойого варшавського кореспондента подає: „В компетентних (варшавських) колах нічого не знають про те, наче би Петрушевич мав зраджувати схильність до переговорів з Польщею і в тій цілі ніби то задумував приїхати до Варшави по одержанню залізного листу, запевняючого йому неторканість. Натомісць правдою є, що уряд задумує приступити до реорганізації адміністрації Східної Галичини, наслідком чого належить очікувати змін на кермуючих становищах адміністрації Галичини, в першій мірі у львівському воєвідстві“.

Українські справи.

Нова нота делеґації УНР.

„Українська Справа“ подає:

Як тільки зявились в ґазеті повідомлення про розгляд і відкинення української декларації на конференції в Генуї, п. О. Я Шульгин, голова делеґації, яка нині вже виїхала in corpore з Генуї, подав негайно ноту до голови конференції і в копіях розіслав всім її членам. Подаємо повний текст цієї заяви:

„Пане Президенте! Ґазети повідомляють, що мемуар Української Народньої Республики, підписаний мною і д ром Ром. Смаль-Стоцьким в Генуї 20. квітня цього року, було докладено 10. травня на зборах делеґацій тих держав, що скликали конференцію. Ґазети повідомляють також, що питання підняті в цьому мемуарі були відкинуті цими високими зборами з огляду на те, „що ці питання не стоять на порядку денному конференції“. Цей мотив відкинення нашого мемуару здається мені неправдоподібним і ось через які причини:

Конференція в Генуї має на меті вияснити можливости порозуміння з совітською Росією. Делеґація останньої претендує на репрезентацію також і України і має в свойому складі п. Раковського, який називає себе головою народніх комісарів і народнім комісарем по закордонним справам Української Совітської Республики.

По моїм відомостям тут, в Генуї, деякі держави, представлені на конференції, так само як і приватні товариства осіб — підданців зазначених держав — заключили або підготовляються до заключення з російською делеґацією економічних договорів в справі України.

При таких умовах наша декларація з 20. квітня 1922 р. не може вважатись як не маюча відношення до конференції в Генуї. Ця декларація настоює як раз на тому, що п. Раковський так само, як і російська делеґація, не мають жадного права репрезентувати Україну і що всі договори, підписані з цими людьми, вважаються і вважатимуться на Україні як неважні і неістнуючі. Всі чужинці, які прийдуть на Україну при допомозі червоних баґнетів Росії, зустрінуться з нашими повстанцями, котрі вважатимуть їх як друзів наших ворогів і будуть з ними поводитися у відповідний спосіб.

Я дозволив собі нагадати вашій ексцеленції ці місця з нашого мемуару тільки для того, щоб виправдати мої сумніви, начеб то конференція могла відкинути наші заяви, через те, що вони не мають відношення до конференції.

З огляду на все це, я дуже прошу вашу ексцеленцію повідомити мене через ґенеральний секретаріят конференції про дійсні мотиви відкинення наших домагань.

Прийміть, пане президенте ітд.
О. Шульгин“.

Політичні справи України.

Товариство ім. Маццині улаштувало перед виїздом української делеґації спеціяльні збори під управою голови товариства Паліцці, котрий дуже теплими словами привитав голову делеґації, сказавши, що тут Українці можуть почувати себе цілком дома у себе, бо це товариство живе тими самими ідеями, якими жив Маццині, і всім поневоленим народам від всієї душі воно простягає руку.

П. Шульгин виступив з промовою на французькій мові, в якій окреслив коротко історичну долю України і свої завдання в Генуї. Після голови української делеґації виступило ще кілька промовців.

Ґенуенці і Українці.

Не тільки італійська преса, але й де які кола італійського громадянства з великою симпатією поставилися до вимог української делеґації, не дивлючись на офіціяльний курс італійської політики

ИОГАН ҐОТЛІБ ФІХТЕ

59)

Промови до німецького народу.

Переклав **М. ЄВШАН.**

(Продовження.)

Коли би, як дехто думає, і ся метода научування мала вже тут і там впровадитися в сліпе емпіричне нащупування, в пусту забавку та викладання вистави, то — на мою думку — основна думка винахідника тут бодай в сьому нічого не винна.

За ту основну думку ручить мені передовсім характер самого чоловіка, яким він проявляється в його писаннях з найбільше щирою та сердечною отвертістю. На ньому я міг би так само, як на Лютрі, або, як би були ще й другі йому подібні, на кім небудь другім, показати основні прикмети німецького ума і дати відрадний доказ, що той ум в цілій своїй чудотворній силі проявляється аж до нинішнього дня на просторі німецької мови. І він протягом свого повного трудів життя, в боротьбі з всякими можливими перешкодами, на вні з власною упертою неясністю та непорадністю, розпоряжаючи дуже скупо найзвичайнійшими помічними засобами ученого виховання, на зовні з постійним недоцінюванням, змагав до відчутої лише, для нього самого зовсім неусвідомленої цілі, опираючися та йдучи за невичерпаним та всемогучим німецьким змаганням, любовю до бідного, занедбаного народа. Та всемогуча любов зробила його так само, як Лютра, лише в иншім та відповіднійшім до його часу відношенню своїм знарядом, і стала життям в його життю; вона була йому самому незнаною, певною та незмінною ниткою провідною того його життя — бо неможливо, аби така любов мала без нагороди покинути сю землю — завершила правдивим його духовим винаходом, яким він завершив далеко більше, як міг коли небудь бажати в своїх найсміливійших думках. Він хотів лише дати поміч народови; але його винахід, коли брати його в усій його широкости, підносить народ, усуває всякі ріжниці поміж ним і образованими верствами, дає замісць шуканого народнього національне виховання, і мав би навіть змогу помогти народам та цілому людському родови двигнутися з глибокого його упадку.

Та його основна думка проявляється в його писаннях з досконалою ясністю та незаперечною докладністю. Передовсім відносно форми він відкидає дотеперішну самоволю та сліпу шуканину і змагає до твердої та напевно обчисленої вмілости виховання, як і ми сього хочемо, як мусить сього також з конечністю вимагати німецька основність; і він дуже невимушено розказує, як одна французька фраза, а іменно, що він хоче механізувати виховання, причинилася до збудження в ньому тої його цілі. Що до змісту нового, мною представленого виховання, то першою його справою є будити та образувати самостійну духову діяльність ученика, його мислення, в якому має йому проявитися пізнійше світ його любови; тою першою справою займалися передовсім писання Пестальоцці і до сього предмету приступаємо насамперед в нашім досліді його основної думки. З того отже погляду його нагана для теперішного поучування, що воно тримало ученика лише в праці та тіні і не дало йому ніколи дійти до дійсної правди та реальности, покривається з нашою наганою, що те научування не могло впливати на життя, ані образувати його підстав; і супроти того запропонований Пестальоцці'м помічний засіб, аби дати ученикови змогу безпосередного зрозуміння, є рівнозначний з нашим, аби спонукувати його духову діяльність до творення образів і казати йому лише на тих самостійних образах учитися всього, чого він учиться; бо розуміння можливе лише при помочі тих самостійно витворених образів. Що Пестальоцці дійсно так думає, і в спостеріганню бачить не те на потемки ходяче та нащупуюче бачення, доказує пізнійша практика. Таксамо зовсім слушно в те будження розуміння ученика при помочі виховання вкладається загальний та глибокосягаючий закон, докладно тут тримати крок з початком і розвоєм сил дитини, які ми маємо розвинути.

Навпаки всі недостачі Пестальоцці — у вислові та задумах того пляну научування мають своє спільне джерело в тім, що з одного боку скупа та ограничена ціль, яку він собі на початку поклав, аби найгірше занедбаним дітям з поміж народа дати найбільше потрібну поміч, приймаючи, що цілість останеться й надалі такою, якою була, а з другого боку засоби, що провадять до далеко вищої цілі, мішаються з собою та стають суперечними; і ми увільнимося всід всякої помилки і будемо мати цілковито згідне з собою поняття, коли ми лишимо на боці першу ціль, і всі наслідки її придержування, і будемо триматися виключно другої, та послідовно її перепровадимо.

(Продовження буде.)

Торжественне Благословення

відновленої каплиці Трьох Святителів при першій міській церкві Успення Пр. Д. М.

в дбудеться в неділю, 28. мая ц. р.

О год. 9.30 рано Соборна Служба Божа з пр. п. відню. Опісля благословення каплиці а о год. 12. читана Сл. Божа в каплиці.

На се торжество просить Всіх ВП. П. П. Членів Ставропигійського Інституту, Церковного Братства, всі наші Хв. Товариства і всіх побожних християн **Заряд парохії.**

1 2

на большевиків. Історичне товариство Лігурії улаштувало прийом для п. Ол. Шульгина, на якому було богато професорів і видатних громадян Генуї. П. Шульгин мав розмови як про історичні відносини Генуї і України, про старі фортеци Генуї на берегах Чорного моря, так і про сучасні. Горячо підтримували ідеї українського представника і ухвалили від імени політичних організаній Генуї протестувати перед конференцією в справі українській. П. Шульгину піднесений був примірник книжки Маццині „Doveri dell Homo" з підписами всіх присутних. („Українська Справа").

Праця делеґатів УНР

Підчас перебування в Генуї делеґати уряду УНР. посли О. Шульгин і д-р Смаль Стоцький мали цілий ряд побачень з ріжними делеґатами чужоземних держав. Серед цих побачень треба між иншим, зазначити побачення з членом французької делеґації Кольратом (заступник Барту), з швайцарським делеґатом Моттою, з чеським міністром закордонних справ Бенешом, з премієром румунського уряду Братіяну, з головою мандатної комісії конференції, з Італійцем бароном Гелезія, з генеральним секретарем конференції бароном Авацаном, з міністром закордонних справ Польщі Скірмунтом і з цілим рядом инших учасників конференції.

Незалежно від побачень і розмов з офіціяльними участниками конференції, члени делеґації передали вичерпуючі матеріяли й інформації про дійсний стан річей на Україні журналістам і співробітникам европейських газет.

З окрема широкі інформації були уділені редакторови англійського „Times-а" п. Стедду і представникови англійських соціялістів депутатови Кенворті. Поруч з цим наші делеґати виступили з цілим рядом інтервю в італійських газетах, вияснюючи в них становище уряду УНР., що до завдань конференції і вияснюючи безпідставність ілюзій, що до співпраці з большевиками і відбудови Росії.

Підчас генуенської конференції в італійських газетах появилось чимало інформаційних відомостей про дійсне становище під окупантською владою України. („У. С.")

Центральна Управа Українських Січових Стрільців.

Члени Центральної Управи УСС. і члени комісії, вибраної дня 25. квітня 1922 р. зборами відпоручників закордонної ґрупи Української Національної Ради, партій: трудової, радикальної, селянсько-радикальної, соціял-демократичної, Ц.У. У.С.С., Головної Стрілецької Ради, організацій УСС. в Галичині, Підкарпаттю, Празі та Відні, української академічної молоді (тов. „Січ" у Відні), на першім засіданню дня 1. мая 1922 р. уконституувалася як „Центральна Управа Українських Січових Стрільців" в отсей спосіб: 1. Голова: Іван Коссак. 2. Товариші голови: Д-р Роман Перфецький і Антін Крушельницький. 3. Секретарі: Пилип Деркач і Володимир Огоновський. 4. В. о. господаря: Володимир Кисілевський. 5. В. о. скарбника: Володимир Паньків. 9. Члени Управи: Семен Вітик, Андрій Жук, д-р Осип Назарук, Лев Петрушевич, д-р Кирило Трильовський. На засіданню Ц.У.У.С.С. дня 8 мая 1922 вибрано комісію для справ Видавн. Товар. „Умна", в склад якої увійшли: Семен Вітик, Андрій Жук, Лев Петрушевич (референт комісії). Володимир Кисілевський, д-р Володимир Свідерський. Комісії для справ Фондації Інвалідів та Українського Військового Музею творяться. Всі письма до Центр. Управи УСС. проситься висилати на адресу Голови Івана Коссака, Wien, V., Hartmanngasse 3, II. St. T. 10. — *Президія Центр. Управи УСС.*

Велика Україна.

Видавничі умовини в Київі.

В Київі відновлено видавництва „Час" і Слово" (давнійше „Друкар"). Одначе видають вони невеличкими дозами. При новій економічній політиці большевиків друкарня ставить одну тверду умову: гроші. А ціни божевільні: один аркуш друку (сам набор, друк і фальцовання), тобто 80.000 букв — коштував у квітні 60 міліонів, а 4. мая вже 150 міліонів рублів.

До сього треба додати ще ціну паперу, так само головокружну, і перед нами повний образ видавничих умовин.

Тому не дивниця, що Академія майже зовсім припинила свої видавництва. Видатки на Академію ограничив Харків до смішного minimum.

Смерть визначного громадського діяча

Дня 2. мая помер в Київі на висипний тиф відомий громадський діяч М. Синицький. Покійник по освіті юрист, працював до революції в одному з київських банків. Великі заслуги положив в організації українських видавництв. В останніх часах працював в Академії Наук.

Шість міліонів жертв!

По офіціяльним звідомленням на Україні вимерло в останніх роках шість міліонів людей.

Присилайте партійний податок на вкл. кн. ч. 5.000 „Краєвого Союза Кредитового" у Львові, Ринок 10.

Про Товариства Ліґи Націй.

Одним з першорядних вислідів світової війни являється покликання до життя Ліґи Націй, яка на основі версайльського договору з дня 28. червня 1919 р. мала на меті розвиток співпраці між народами і забезпечення міжнародного мира. Створена на основі згаданого договору Ліґа Націй, мимо того, що становить великий крок наперед на шляху до здійснення ідеалу загального мира, не могла вдовольнити його прихильників. Недостачі цеї міжнародньої установи вийшли вже неодноразово на верх і становлять ще й тепер предмет горячої дискусії на сторінках численної пацифістичної преси. Головні хиби Ліґи Націй отсі: договір про Ліґу Націй не був висловом свобідної волі обох воюючих сторін, але оперся на праві сильнійшого, яким в моменті заключення договору була Антанта; він усвячував гегемонію Антанти та мав на меті усталення вислідів війни на користь побідників; договір не взяв під увагу права самоозначення народів, приймаючи обмежене число держав у склад Ліґи та відкидаючи тим самим засаду універсальности, створив властиво не Ліґу Націй, але Ліґу Держав; вкінці версайльська Ліґа Націй, не маючи ніякої екзекутиви, не усунула небезпеки війни та стала другорядною установою, підчиненою Найвищій Раді.

Ті головні недостачі офіціяльної Ліґи Націй стали основою для широкої акції чинників, які поставили собі за мету справлення недостач цеї важної міжнародньої установи. В першу чергу взяли ініціятиву у свої руки Товариства Ліґи Націй — організації оперті на широких колах громадянства, які постановили дати основу для здійснення загального мира шляхом перетворення і обнови офіціяльної Ліґи Націй.

Товариства Ліґи Націй не стоять в безпосередній ґенетичній звязи з пацифістичним рухом, який проявився з більшою силою в Европі і Америці в першій половині минулого століття. Цей пацифіційний рух не виходив ніколи поза границі академічної дискусії в пресі і в періодичних виданнях. Ухвали передвоєнних пацифіційних конґресів виступали тільки теоретично проти війни, зростаючих зброєнь і державного імперіялізму, не покликуючи до життя ніякої постійної установи для практичного переведення ухвалених засад.

З хвилею, коли президент Зєдинених Держав Америки В. Вільсон виступив у 1916 році зі знаними чотирнайцятьма пунктами, з яких останній підніс домагання заснування Ліґи Націй, зросли надії приклонників загального помирення.

Ще перед виступленням Вільсона з проєктом заснування Ліґи Націй основано в Англії в маю 1915 року „Ліґу для злуки націй" (League of Nations Society), яка ще за часів світової війни за ініціятивою льорда Ґрея, розвинула широку діяльність і поставила собі за мету перевести шляхом обєднання народів обмеження зброєнь, знесення мілітаризму й створення розємного суду для полагоди міжнародніх конфліктів. Вона стала опісля основою для англійського Товариства Ліґи Націй.

В 1916 році заснував бувший Президент Зєдинених Держав Америки Тафт „Ліґу для скріплення Мира" (League to enforce Peace), яка мала великий вплив на акцію Вільсона для створення Ліґи Націй. В листопаді 1918 року утворено у Франції Загальне Товариство Ліґи Націй під президентурою Л. Буржуа, а слідом за Францією в недовгім часі пішли Італія, Японія, Китай, Бельгія і т. д.

Товариства поодиноких країв злучилися в 1919 р. в Міжнародню Унію Товариств Ліґи Націй (Union Internationale des Associations pour la Société des Nations), яка спершу обмежувалася лише до держав, що вийшли побідниками зі світової війни і мала на меті змагання до точного переведення мирових договорів, які закінчили на заході світову війну.

Щойно по вступленню до Унії Товариства невтральних держав старого і нового світа поширено програму Унії, піднесено думку приняття до неї Товариств з давнійше ворожих країв і в переведенню її принято в 1919 р. австрійське, а в 1920 р. німецьке Товариство Ліґи Націй у склад Унії.

Так доповнена Унія стала дійсно міжнародньою організацією, яка в своїм статуті з дня 1. січня 1921 р. поставила собі за мету зібрати для одноцільної акції Товариства, засновані для розвитку засад, усвячених основним договором Ліґи Націй і для переведення їх в життя.

Допущення в члени Унії признається Товариствам, заступаючим краї, які 1) або є членами Ліґи Націй, 2) або є згадані в додатку до договору, 3) або будуть приняті більшістю Товариств до Унії, зібраних на Загальних Зборах. Кождий край буде заступлений в Унії або федерацією ґруп свого краю, або Радою Товариств, або Товариством, яке буде в силі обєднати инші національні ґрупи.

На випадок, колиб між Товариствами якогось краю не прийшло до порозуміння, означує Головна Рада одно або більше Товариств як офіціяльні й усталює число голосів, припадаюче на кожде з них. Осідок Унії означено в Брукселі зі сталим Бюром в місці осідку Ліґи Націй.

Як виходить з вище наведених постанов, принятою до Унії може бути кожда національна організація без огляду на се, чи представники даної нації є членами офіціяльної Ліґи Націй, чи ні.

Органами Унії є Загальні Збори й Головна Рада. Загальні Збори (Assemblée pléniere) складається з представників національних ґруп. Число представників означено найбільше на 20 з кождого краю. Рішення Зборів западають більшістю голосів; голосовання відбувається по краям. Кожда національна делеґація має право на 5 голосів.

На головну Раду складаються по три члени кождої нації і вона творить з поміж своїх членів Бюро, зложене з президента, 6 віцепрезидентів, скарбника й ґенерального секретаря. До Головної Ради належать підготовні праці, означення буджету, скликання Загальних Зборів і виконання їх ухвал та взагалі всяка ініціятива, відповідна меті Унії.

Унія відбула до тепер 5 загальних конференцій: першу з початком 1919 р. в Парижі, другу в марті 1919 р. в Льондоні, третю в грудні 1919 р. в Брукселі, четверту в жовтні 1920 р. в Медіоляні, вкінці пяту в червні 1921 в Женеві. На тій останній конференції ухвалено постанови про справлення договору про Ліґу Націй, розоруження і створення міжнародньої екзекутиви та охорони національних і релігійних меншостей. Шеста загальна конференція назначена є на початок червня ц. р.

(Докінчення буде.)

САЛЯ ІМЕН. М. ЛИСЕНКА
Вівторок 30. травня (мая) 1922.
ПЕРШИЙ ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ
— НАЦІОНАЛЬНИХ ТАНЦІВ —
Постановка артиста-балетмейстра
РАСИЛЯ АВРАМЕНКА.
Початок рівно о 8. год. вечера.
Білети продає Народна Торговля.
1469 Докладна програма в фішах. 1 - 4

Чергова денунціяція.

Останнє „Слово польске" приносить чергову денунціяцію доморослого провокатора, що не маючи чола підписатися, закрився псевдонімом „Ego".

Під заголовком „К. О. Б. У. С." читаємо там:

„Le roi est mort, vive le roi!" Бунтівнича акція Українців на терені Малопольщі не могла дізнати перепони. Терористичні союзи „Воля" і „Кум" пішли в розтіч, бо їх вожди опинились в прокураторській опіці, але на руїнах „Кума" (Комітет Української Молоді) повстав новий союз під назвою „Кобус" (Комітет організації бойкоту університетських студентів) з таким самим завданням т. є. здержання української молоді від користування наукою в вищих польських школах, а це дорогою бойкоту тих, що виломлюються з під цього національного імперативу.

„А дальшою метою є піддержання українського університету, який під управою ректора д-ра Б. Щурата crescit et floret на славу всевідучої львівської поліції. „Кобус" фунгує від осені минулого року, вишукує зрадників і дорогою обіжників, масово розкидуваних серед

Українців, подає їх назвиска до відома в цілі відповідної акції. З отворенням шкільного року задумували кубусові боєвики заняти становища біля шкільних брам і насильно не допустити до нутра тої української молоді, що для шматка хліба хотіла би відокремитися. Але одержавши відповідь, що насильство буде відперте насильством, відступили від первісного заміру і обмежуючися до подавання в погорду суспільних зрадників та до викидування їх з публичних сходин, о скількиб вони мали там чоло показатися. Питання: чи наша влада має прижмурювати очі і чи не повинна помогти тим жертвам слабого характеру, що ради шматка хліба сепаруються від своїх товаришів?

Тими днями оголошено і розкинуто другу з черги проскрипційну лісту з назвисками зрадників. Виглядає вона так:

„Подляться.

II. виказ, як продовження I. виказу зрадників, вписаних до вищих шкіл в Польщі, з закликом бойкотування нетілько осіб уміщених на лісті, але також їх родин і тих, котрі з ними пристають.

На вічну ганьбу!

Тут слідує поіменне вичислення тих зрадників, яких найшлося: на медичному факультеті 10, на фільософічному 7, на правничому 15, на ветеринарії 1, на політехніці 7. А в кінци такий заклик: Вкладається обовязок на кождого, що одержить той спис, щоби його трикратно переписав і переслав своїм знакомим, що мають зробити те саме". Львів в маю 1922. Печатка „Кобус". Відділ екзекутиви студентства.

Ліста, яку ми оглядали, є зладжена літографічно, правдоподібно в котромусь державному уряді".

Отже: Polizei!!

Преса.

„Велика рана на словянському тілі".

Югословянський часопис „Сльовенец" (Любляна) в числі з дня 9. ц. м. поміщує під повищим заголовком знаменну статтю про східно-галицьке питання. Загребський „Обзор" з дня 16. квітня містить телеграму з Відня, протест членів У. Н. Ради проти режіму в Східній Галичині. Загребська „Народня Політика" з 18. IV. містить статтю п. з. „Галичина-Ірляндія", з дня 22. IV. новинку п. н. „Галицьке питання", з дня 26. IV. статтю про голодовий страйк українських вязнів у Львові, з дня 2. V. революції французької Ліги Націй в справі Східної Галичини, з дня 3. V. про авдієнцію голови делегації Д-ра К. Левицького в генуенського кардинала; з дня 4. V. в статті п. н. „Генуенська конференція" вказує на важність нашої справи; з дня 10. V. статтю п. з. „Генуа і Східна Галичина"; з дня 13. V. статтю п. н. „Східна Галичина і конференція" і переповідає статтю білгородських „Новостий" (з 11. IV.) про східно-галицьке питання. „Новості" (Загреб) з дня 19. V. подають телеграми з Генуї про українську справу. „Аграмер Тагблят" з дня 13. V. подає богато телеграм з Генуї про східно-галицьке питання.

Шевченківські свята.

Шевченкове свято в Пшібрамі.

Дня 10. марта с. р. відбулася в Пшібрамі в Ч. С. Р. заходами тамошнього Кружка Українських Гірничих Студентів „Каменярі" Академія в 61. роковини смерти великого українського поета Тараса Шевченка.

В програму входили: Заповіт — хор, Промова, Декламації — Кавказ — Думи мої, Вязка народніх пісень — хор, Ще не вмерла — хор. Промову виголосив на чеській мові голова „Каменярів" Осип Чижович. Співав хор „Каменярів". На святі були присутні: богато чеської публики, та студенти — представники усіх тутешніх народів — крім Москалів і Поляків.

Дня 8. марта с. р. улаштували „Каменярі" концерт українських пісень, попереджений популярним відчитом п. Івана Ванька, студ. Чеха — про Шевченка. *А.*

Скала н. Збр.

Дня 23. квітня відбувся в Скалі н. Збручем святочний вечір з нагоди 61. роковин смерти Тараса Шевченка. Після „Заповіту", який публика вислухала стоячи, слідувало гарно опрацьоване коротке а змістове вступне слово О. Деревянки. Відтак йшли продукції міш. хору під орудою п. Скороди. Спів був переплітаний декламаціями: „Мені тринайцятий" і „Розрита могила". Послідну декламувала мала панночка Л. Поліщуківна з великим зрозумінням. На закінчення виставлено „Навара Стодолю". Аматори грали без закиду.

Чистий дохід в квоті 30.000 мп. переслано на фонд „Учітеся".

Гість.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Дописи з краю.

Долина.

Учительська Громада в Долині.

Загальні Збори Учительської Громади в Долині були в жовтни м. р. Членів 11. Праця ріжнородна свідчить, що вчителі находять поза своїм заняттям в школі, рано в гімназії, пополудни в семинари, досить ще часу на громадську працю, на полі освітному, кооперативному і організаційному.

Осінню минулого року з ініціятиви Учительської Громади зорганізовано в гімназії і семинарі „Пласт", який під проводом учителів Ю. Каменецького і Р. Міхняка, та вчительок Штецьової і Н. Каменецької, розвивався дуже гарно, та давав великі надії на розвинення гарту характеру і фізичної сили молоді. На жаль місцева поліція попала в переполох, вважаючи пласт військовою організацією, впала до гімназії і жадала у Дирекції припинення, грозячи закриттям гімназії. Поліція донесла сейчас до кураторії, відки прийшло остереження, що треба „примінитися до розпорядків куратории" і пождати з організацією. А професори організатори попали під поліційний догляд. — Ученики та учениці з сльозами в очах приняли вістку про закриття.

За ініціятивою Учительської Громади відсвятковано в гімназії концертом Свято 1. падолиста і Свято Просвіти день 8. грудня, публичним концертом і виставою під орудою вчителя Д. Шумса.

З рамени Учит. Громади, поодинокі члени виголосили в Тов. „Бесіда" популярно наукові реферати, а саме: Р. Шпитко: 1. Про повстання Космосу і 2. Про географічні відкриття, В. Павлусевич: 3. Як людина говорить. Ю. Каменецький: 4. Український нарід як самостійна одиниця, в трех частинах, і 5. Про алькогольне питання. Частина перша. — В місцевій читальни Просвіти виголосив популярний реферат Р. Шпитко: Про повстання світа.

Учительська Громада звертала ся до Виділу місцевої Філії Просвіти і місцевої Читальні з пропозицією використати охоту членів Громади в поїздці з рефератами до Читалень на села, та без успіху. Філія Просвіри досі не відновила своєї діяльности.

За ініціятивою Виділу в місяці грудні зорганізовано комітет, який скликав дня 12. лютого зїзд приватних вчителів, на якому приступлено до організації станового комітету при Учительській Громаді у Львові з центром в Долині.

Заходами Учительської Громади зорганізовано Секцію Рідної Школи в Долині, яка поклала собі метою при кружку У. П. Т. зорганізувати підсекції в повіті та при їх помочи оподаткувати добровільними жертвами повіт на приватні середні школи в Долині.

Коломия.

Святковання знесення панщини.

З нагоди свята в память знесення панщини відбулося дня 16. мая ц. р. в Коломиї поминальне богослуження за борців поляглих за волю України. Церква була битком набита людьми мимо сього, що адміністраційні власти приказали обставити всі гостинці, мости і чайки на Пруті військом і місцевою поліцією, щоби нікого з селян не пустити на богослуження, а кілька сільських церковних процесій завернули від брам міста. Ця заборона викликала якраз противні наслідки, бо нарід, свідомий ваги хвилі, тим більше зацікавлений продирався до міста бічними стежками, городами а Прут переходив в брід. Рівночасно видало староство всім місцевим товариствам і школам остру заборону брати участь як в богослуженню, так і в поході. Місцевому пароxови о. Русинови заборонило під загрозою інтернування іти з церковною процесією. Здавалося, що жадного походу не буде. Та після покінчення богослуження рушила вперед вся наша молодь з гарно вирізбленим в гуцульськім стилю памятниковим хрестом та з вінцями, а за нею весь нарід. Настрій був бадьорий. Похід уставився на цвинтарній площі довкруги вкопаного хреста. Після відправлення панахиди і посвячення хреста виголошено дуже гарну патріотичну проповідь. Нарід навколішки відспівав українські національні гимни. Слідувало зложення вінців. Оригінальними були від УСС., Гал. Старшин і пластунок. Розуміється, що не обійшлося і без „опіки", бо місцеві охранники випитувалися, хто перший зачав співати національні гимни. Одушевлений нарід розійшовся з надією і вірою в кращу будучність.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вклн. 40.000.

Фраґменти лихоліття.

I.

Староста присвоює собі права прокуратора.

Starostwo w Żydaczowie.
L. 204|pr.
Konfiskata pisma „Wola i Zemla".
Nr. 3. Lwów z 23. kwietnia 1922.

Do
Wszystkich Zwierzchności gminnych.
i
wszystkich urzędów agencyi pocztowych.

Ponieważ czasopismo perjodyczne „Wola i Zemla" Nr. 3. z 23. kwietnia 1922, wychodzące we Lwowie zawiera znamiona zbrodni § 65. ust. b. ustawy karnej w dziale „Nowynki" w artykule „Poradym sobi", zarządzam po myśli § 487. p. k. konfiskatę tego numeru czasopisma na obszarze tut. powiatu i polecam napotykane egzemplarze przedkładać bezzwłocznie Starostwu tudzież zakazuję dalszego ich rozszerzenia — sposobem płatnym lub też darmym.

Kierownik Starostwa
Kahr (?) w. r.

II.

Заборона Кружка У. П. Т. в Борині.

Starostwo w Turce.
L. 133/pr.
Turka dnia 11. maja 1922.

Do
Kółka ukraińskiego pedagogicznego
na ręce Wks. Grzegorza Moroza
w Boryni.

Zawiadamiam Kółko ukraińskie pedag. że Województwo w Stanisławowie reskryptem z dnia 11. marca 1922 L. 2111/pr. na podstawie §. 6. ust. z dnia 5. maja 1869 Dz. p. p. Nr. 66. zakazało założenie Stowarzyszenia kółka ukraińskiego pedagogicznego w Boryni, ponieważ założyciele nie dają rękojmi, że stowarzyszenia tego nie będą używać jako środka dla prowadzenia działalności przeciwpaństwowej. Od tej decyzji wolno wnieść rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych, który podać należy do Województwa w Stanisławowie przez starostwo w Turce w terminie 60 dni licząc od dnia następnego po dniu doręczenia intymatu niniejszej decyzji.

Starostwo
w. z. Doboszyński wr.

Starostwo w Turce.
L. 133/22|pr.
Turka dnia 11. maja 1922.

Komendzie Posterunku policji państwowej w Boryni
z poleceniem doręczenia przyległego pisma adresatowi za potwierdzeniem odbioru, które tu do dni trzech przedłożyć należy.

Starosta Doboszyński.

Posterunek Policji państwowej.
Weszło Borynia dnia 14 5 1922.
L. 454.

w. z. Walkowiak st. posł. mp.

III.

Історія української школи

В Судовій Вишні істнують збірні гімназійні лекції Українського Пед. Тов-а, де побирали науку 43 учеників. Наука відбувалася в кімнатах „Народного Дому", а піврічні і річні іспити складали фреквентанти в українській державній гімназії в Перемишлі. Курси розвивалися гарно, чого доказом були добрі висліди іспитів. Сіллю в оці стали вони польським народовим організаціям і одного дня управитель дістав письмо сього змісту:

Do Wielmożnego Pana Franciszka Zająca, kierownika prywatnego Zakładu naukowego z językiem wykładowym ukraińskim w Sądowej Wiszni.

Doszło do wiadomości tutejszego Starostwa, że prywatne kursa gimnazyjne w języku wykładowym ukraińskim w Sądowej Wiszni, a pozostające pod kierownictwem Wielmożnego Pana, należy na podstawie przeprowadzonych dochodzeń uważać ze względu na ich organizację za prywatny zakład naukowy w rozumieniu §. 8. prowizorycznej ustawy o nauce prywatnej z dnia 27. czerwca 1850 Dz. p. p. 5248 Nr. 309, a którego otwarcie dokonano z pominięciem postanowień §. 9. powyższej cytowanej ustawy, względnie bez uzyskania przyjęcia otwarcia do wiadomości władzy szkolnej. Starostwo zatem, z uwagi na przekroczenie powyższej ustawy wydaje na zasadzie §. 7. ces. rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. Nr. 96 zakaz dalszego odbywania tych kursów, a to pod rygorem następstw karno administr. §. 11. cytowanego wyżej rozporządzenia. Przeciw temu zarządzeniu wolno wnieść rekurs do Wydziału Prezydjalnego Województwa lwowskiego we Lwowie w ciągu 14 dni, przez tutejsze staro-

dwo, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia intymatu.

Kierownik starostwa
Zgoda.

На це письмо внесли родичі учеників рекурс через староство до воєвідства. Наука відбувалася дальше правильно. Одного дня зявилися жандарми і опечатали школу. Рішено тоді учити по приватних домах, щоб не лишити дітей серед шкільного року, або щоб ці не пішли на польські конкуренційні гімназійні курси, які мають тільки 7 учеників. Супроти сього ученики впросилися до приватних помешкань тих родичів, що мають самі учеників гімназійного курсу. Наука відбувалася спокійно через 10 днів.

Дня 18. мая ц. р. прийшов жандарм Юха з постерунку Судова Вишня з представителем громади до приватного помешкання п. Гнатишак, де відбувалися лекції першої і третьої кляси і розігнав дітей. Запитуємо отже культурний світ, чи таке поступовання є в культурнім світі допустиме.

РІЖНІ ВІСТИ.

Заговір проти правительства в Болгарії.

З Букарешту подають: Болгарське правительство викрило заговір проти себе. До заговору належать: бльок всіх опозиційних партій з виїмкою комуністів і штаб армії Врангля, яка перебуває в Болгарії. Заговір мав на меті повалення правительства Стамболійського і болгарських людовців, цофнення розпорядку правительства в справі розоруження відділів Врангля і запевнення їм опіки і помочи. Поліція підчас ревізії в софійській кватирі Врангля захопила цілу низку цікавих документів.

Наслідком заряджених арештовань учасників заговору (політичних провідників і офіцерів Врангля), прийшло до заворушень. З цього скористали комуністи, висаджуючи кілька залізничих мостів і перериваючи нормальний залізничий рух потягів. Завдяки інтервенції жандармерії і військових відділів привернено спокій.

Донесення П. А. Т. невірні. Републики не проклямовано, а король Борис остає в Софії. Болгарські комуністи однаково ворожо ставлаться і до правительства і до бльоку. Бльок не має антимонархічних намірів. Він війшов в порозуміння з репараційною комісією антанти, яка попала в конфлікт з правительством в справі першої рати відшкодовань. Комісія зажадала приняття до 20. мая низки своїх домагань, м. и. фінансової контролі над Болгарією, обняття залізниць, цол і копалень вугля. Правительство хоче відтягнути приняття цих умов до серпня, а супроти штабу Врангля непримириме становище. Стамболінський ще не вернув з Генуї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

„Ієшня" мін. Скірмунте у Відни.

Відень (ПАТ.) Коли мін. Скірмунт в товаристві секр. Сковроньского зійшов нині в гот. Імпедіяль на коридор, щоби пійти на конференцію віденської преси, трьох Українців обкидало міністра яйцями. Секр. Сковроньскі схопив одного з напасників, инших служба. Всіх трьох віддано в руки поліції. Мін. Скірмунт переодягнувшися, явився на зборах журналістів, де його привитали бурливими оплесками. Один з журналістів висловив жаль з приводу інціденту, котрий заражує добру опінію гостинности Відня. Незабаром прибув також канц. Шобер і мін. загр. справ Ганзет, а висловивши свій жаль, запевнили, що мін. Скірмунт одержить найповнійшу сатисфакцію. Виновники нападу є, як заявляють, українськими старшинами; один має бути отаманом, другий поручником, третій четарем. Напасників відставлено на поліцію.

Американський делеґат на конференцію в Газі.

Айльвезе (ПАТ.) Радіо. Американський посол в Газі Сесдорф іменований делеґатом-обсерватором Зєд. Держав на гаґську конференцію.

Б. королева Зита в Еспанії.

Мадрит. (ПАТ). Прибула тут б. цісарева Зита з семею. Привитала її на двірци еспанська королівська пара, правительство, делеґації офіцирів полку, котрого покійний б. цісар Карло був почесним полковником, та багато визначних австрійських та мадярських особистей, що зараз перебувають в Мадриті.

Збільшення червоної армії.

Льондон (ПАТ.) По донесеаням „Таймса", Рада червоної армії рішила прийняти проєкт Каменєва про збільшення чисельного стану армії до 3 міл., яко конечне мінімум для охорони границь.

Військові наради в Москві.

Рига. (ПАТ). В Москві під проводом головного інспектора армії почалися наради інспекторів піхоти і кавалерії поодиноких округів та інспекторів армій союзних републик.

Убийство ірляндського посла.

Бельфест (ПАТ.) Двох зоружених людей стріляло нині до посла Тваделі, члена ірляндського парляменту. Тваделя помер в дорозі до шпиталю.

НОВИНКИ.

— **„Хлопська Правда".** В ряд хрунівських, платних рептильок вступила на днях „Хлопська Правда", редаґована і платна Поляками. Ельокубрації п. „редакторів" перекладає „на руске" якийсь Богдан, що був свого часу в адміністрації „Рідного Краю". Відповідальним редактором тої „ґазети" є якийсь Канас. Характеристичне, що ця рептилька вживає слова „Русь" і „рускі" там де треба вживати „Україна" і „український". Ніде в трафіках дістати її не можна. Видно що „редакція" висилає її, очевидно безплатно, тільки заприсяжено „пожондним Русінам".

— **Люстрація таборів інтернованих.** Спеціяльна комісія виїжджає з поручення польського мін. внутр. справ на перегляд таборів інтернованих і полонених в Стшалковій, Тухолі, Калішу і Щипюрні в цілі сконстатовання стану таборів. Добре — але трохи запізно. — Міністерство внутр. справ заказало видавати в таборах інтернованих всякі перепустки, хиба лише особам, заслугуючим на довіря (?)

— **З хроніки бандитизму.** Польська преса приносить що дня вісти про застрашаючий зріст бандитизму на цілій території Польщі й Галичини, та бє в дзвін тривоги з приводу того, що польська влада не має сили, здержати того розросту. До чого доходить відвага бандитів, свідчать неодні яркі факти, про які ми вже доносили. Багато говорить за себе слідуючий факт. Дня 20. ц. м. зарядила польська поліція облаву на бандитів в околиці Сянока. Коли агент поліції Ружицкі стрінув коло двірця трьох бандитів і зажадав леґітимації, один з них стрілив в агента й прошив його кулею на скрізь. На вістку про це инші поліціянти пустилися за бандитами в погоню, всідаючи до поїзду, що їхав з Сянока до Хирова. Та зараз таки в поїзді один бандит застрілив на місци постерункового Ляховича. Коли другий агент Завєя кинувся на бандита, тоді він стрілив Завеї в голову й убив рівнож на місци. Подорожні здержали поїзд, та бандити втікли в ліс. На другий день стрінув одного з них поліціянт з Ольшаниці. Бандит поломив йому карабін, розбив голову і втік. — В кутновськім повіті оперувала шайка бандитів, яких боялося зрадити населення. Кількох з них зловлено таким підступом, що поліціянти перебралися самі за подорожних і бандитів. — В селі Єньцу, пов. Вроцлав, розбив громадський писар Кунскі громадську касу й вкрав півтора міліона марок. — В селі Реклинець пов. Жовква напало в опівночі на 18. ц. м. 6 узброєних в кріси бандитів на хату Дмитра Сєрадзкого, зрабували 30 долярів і 20.000 мп. та зажадали решти грошей. Коли Сєрядзкий сказав, що більше не має, злодії випровадили його, жінку й служницю на двір та почали їх бити прикладами, а на останку спустили Дмитра головою в діл до керниці, хотячи примусити його тортурами до зізнань. Нарешті замкнули всіх в комірці, підпалили й відійшли. Коли побачили, що огонь не займається, вернули до них і загрозивши їм смертю, коли би кликали ратунку, спокійно відійшли в напрямі мостів. — В Лубковицях пов. Мостиска впало 4 узброєних бандитів до І. Шпіґля та зрабувавши 100.000 марок, вистрілили 2 рази на пострах і втікли.

— **З морального розкладу.** Офіціял староства в Переворску Юзеф Венгжин видав м. р. 29 фальшивих пашпортів на виїзд за границю, переважно патріотичним „млодзєнцам", що втікали перед службою в війську.

— **Забавка.** В Чорткові дня 13. мая командант постерунку поліції Трусіньскі так незручно виймав з шуфляди бюрка револьвер, що револьвер вистрілив. Це ще було би мале лихо, як би кулька не пробила шиби й не вцілила в голову переходячого 9 літного хлопця С. Штернберга, який упав трупом.

— **11 тисяч 200 літрів спірту** випустив хтось в ночі на 18. мая з горальні М. Зідмана в Лесневичах, пов. Городок, спричинюючи тим шкоду властителеви на 5 міліонів, а польському скарбови на 20 міліонів марок. Випущена горівка утворила озеро в городі на 200 метр. квадр.

— **Фрак Чічер'на і його автор.** Совітська преса передрукувала опінію російської еміґрації, що не малу ролю в успіхах Чічеріра в Генуї відіграв його добре вшитий фрак. В взязку з тим московські „Ізвєстія" містять в ч. з 12. ц. м. такий лист кравця, який ушив фрак для Чічеріна: „В Вашім часописі вичитав я статтю п. з. „Добрий фрак". Хочу отже зазначити, що успіхи комунізму на генуенській конференції є до певного степення і моєю заслугою, бож фрак, про який пишуть білі, є твором моїх рук. Кравець товариша Чічеріна Юзеф син Казимира Журкевіч".

— **Як збирається „скарб народови"?** Одержуємо таке урядове письмо: Dyrekcja Skarbowa do Nadzoru kontroli skarbowej. Przypominając wydany ostatni okólnik w sprawie ściągania znaczniejszych datków w złocie i srebrze od stron przy sposobności udzielania im upoważnienia na prowadzenie przedsiębiorstw, podlegających kontroli skarbowej poleca się Nadzorom przedstawić tę sprawę tamtejszym hurtownikom soli i zażądać znaczniejszych datków na Skarb Narodowy. — O wyniku bezzwłocznie donieść. — Підпис нечиткий.

— **Віденська „Україна" припиняється?** Доходять нас слухи, що віденська рептилька „Україна" втратила субвенції, супроти чого не буде більше виходити.

— **На кару смерти** через повішення засуджено у Львові Марціна Хробака за убийство купця Брінґера, якого Хробак допустився в грудні м. р. в лісі коло Хлівчан.

— **Румунізація шкіл в Бесарабії.** Міністер Анґелеску заявив, що в короткім часі всі приватні школи Бесарабії будуть зрумунізовані. На рідній мові буде викладатися лише релігія. (Рпр.)

— **Катастрофа на морі.** Анґлійський корабель „Єгипет", їдучий з Індії, вдарив об французький „Сен". Утонуло 96 осіб. Доси виловлено 20 трупів.

— **Останки дикої розривки.** В Еспанії — як відомо — продовжується далі традиційна боротьба з биками. Часто буває, що побідником стає бик, як от в неділю 7. мая: на арені цирку в Мадриті згинуло двох славних торедорів Ґранеро і Валеріто. Їх пробили бики рогами. Ціла Еспанія обходить по тих спортовцях щось в роді національної жалоби.

— **Поцілуй матери.** В однім калябрійськім місточку помер недавно 12-літний хлопчик Бено Карасольо. Мати попала в розпуку з жалю за одинаком. Як же можна описати її радість, коли вона, складаючи на личку синка перед виносом його трупа останній материнський поцілуй, почула, що Бенцьо віддихає і шевелить губами! Показалося, що хлопець був в летарґу, та він був би певно похоронений, колиб мати, ведена прочуттям, не була його збудила своїм останнім поцілуєм.

— **Часописи дорожіють.** Всі краківські й варшавські щоденники піднесли ціну з 20 на 30 марок. Надіються, що ціна часописів і книжок піде ще більше в гору а то через доріжню паперу. Ціна паперу зростає з кождим днем через те, що внутрішний виріб Польщі не вистарчає, а спровадження з заграниці по причині високого мита майже неможливе.

— **Добра наука.** „Український Прапор" доносить: З достовірного жерела довідуємося, що одна з ґруп українських с. д. просила приняти її в III. Інтернаціонал. З Москви одержали відповідь: Удайтеся з тим до польської комуністичної партії. Удались. Відповідь звучала: Не признаємо ніякої української комуністичної партії.

Торжественне посвячення

і винесення Хреста на будуючуся церкву на ЛЕВАНДІВЦІ

відбудеться дня 25. мая 1922 о год. 12. в пол. Передтим о год. 10. рано відправиться полева Служба Божа з проповіддю.

На се торжество запрошуємо наше Громадянство. 1455 1—1

Тиждень української дитини у Львові і львівськім повіті.

В часі від 21. до 28. мая 1922 р. включно уладжуємо „тиждень української дитини".

Як минулого року, так і сього робили ми заходи о зізволення на публичну збірку. Власти не дали сего року позволення, супроти чого публичної збірки не можемо уладати. Розуміється, що приватні жертви, збірки по церквах є законом дозволені.

Не сумніваємося, що українське громадянство зложить свою жертву, а загальною участю в діточих виставах і фестині дасть доказ, що дорогим йому є клич „українській дитини".

Жертви проситься посилати до тов. „Дністер" у Львові, вул. Руська 20, на книжечку ч. 11.600.

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК.

Ефект данини.

Варшавські ґазети стверджують, що данина, наложена польським урядом з метою поправи польської валюти, зовсім не дописала і не оправдала покладаних на неї надій на благодатні наслідки в економічнім життю польської держави. В самій Варшаві вплинуло до дня 16. мая ц. р. 3.878 міліонів марок, з чого готівкою 2.616 міліонів, а т. зв. позичкою відродження 1.261 міліонів. Отже третина загальних впливів дає не гроші але цінні папери, якими в приватнім обороті чейже годі платити. По обчисленням буджетового прелімінаря повинно припасти на вплати в облігаціях позички разом 5 міліярдів із загальної суми 80 міліярдів, отже одна шіснайцята. Тимчасом вже тепер показується, що вплата данини облігаціями вийшла на третину а мабуть вийде і на половину, так що чистий вислід данини буде ще менший. Готівкою платить мабуть головно людність східних „кресів".

В цілій державі до дня 24. квітня мало вплинути понад 38 міліярдів. Кілько з того припадає на позичку, а кілько на готівку, можна менше більше догадатися, бо відношення людности до данини всюди однакове. Отже осягнено несповна половину за поверх чотири місяці від часу ухвалення данини, дарма, що до її стягнення скарбові власти довго заздалегідь приготовлялись. Тепер — як пише „Ржечпосполіта" — годі вже надіятися скорого стягнення решти. Справа буде тягнутися ще досить довго, так як кождий инший податок, вимірений і стяганий менше простими методами. Не здійснилися надії, що данина буде вимірена і стягнена протягом півтора місяци. Навіть польська людність відноситься до неї відпорно.

В кождім разі данина в останніх місяцях, попри друкування нових грошей, є першим поважним доходом держави. Зійшли на дальший плян звичайні скарбові доходи, що до яких міністерство скарбу вже не оголошує звітів, почавши від січня ц. р. Насувається питання: що буде, як данина перестане вже впливати і коли друкування грошей стане фінансовим абсурдом? Рішаючим моментом був би зріст звичайних скарбових доходів. Але навіть на підставі буджетового прелімінаря годі надіятися скорого їх зросту, тим більше, що відпав вуглевий податок, а деякі консумційні податки не дають сподіваних доходів. З огляду на все те частина польської преси передбачує повну неудачу фінансової господарки міністра скарбу Міхальского.

Відбудова краю.

Як дуже дбають наші „опікуни" про долю селянства, свідчить отсей факт: Обіжником з квітня ц. р. ч. 2573. станиславівська окружна дирекція відбудови асиґнувала для своїх повітових бюр відбудови отсі суми на цілий 1922 рік:

1) Поміч пошкодованим в будівельнім матеріялі і оплата транспорту 100.000 мп.

2) Опал, світло і удержання ладу в канцел. (місячно) 20.000 мп.

3) Письменні матеріяли 6.000.

4) Телефон, телеґрами і порта 25.000.

5) Закупно і удержання самоходів, коней і пр. (місячно) 60000.

Асиґновані суми на повищі позиції є повними дотаціями на цілий біжучий буджетний період і не вільно їх під ніякою умовою переступити.

Над позиціями 2—5 не розводимось, бо це річ внутрішньої польської адміністрації (хоч вони дивоглядні, бо нпр. якийсь мудрий господар в дирекції оцінив удержання 2 коний на 60.000 мп., коли при недостачі паші не вистарчає і 120.000 мп.), але приглянемось позиції 1., котра нас безпосередньо обходить:

На цілий повіт асиґнуєсь аж 100.000 (стотисяч) мп. на поміч для пошкодованих і то вже за оплатою транспорту. Ця сума вистарчає якраз на покриття соломою даху одної стайні. Не знати, чи референт цего обіжника був пяний, чи воно кпини з нашого зруйнованого селянина. Знаємо повіти, до котрих відноситься ця великолушна підмога, що там ще є до відбудовання звиш 15000 будинків. Там від 8 місяців не дається ні одного куска дерева, бо двірські обшари заперли ліси, а народ тиснеться по чужих стайнях і під берегами. Воєнні погорільці живуть по 4 сімї разом в одній хаті серед нужди, голоду й хоріб, а на їх відбудову асиґнується аж 100 000 мк польської валюти. Це неймовірне, а однак факт!

Асиґнується нужденну квоту на адміністрацію бюр, щоб урядовці сиділи бездільно, бо чейже при тих фондах вони не в силі населенню служити. Але на всю губу говориться за границею, що держава викладає великі суми на відбудову і удержує на сю ціль бюра, та фахові сили. Що більше, знаємо випадки, щоколи урядовець заняв безсторонне становище до відбудови якого українк. „Н. Дому", тоді йшли доноси до поліції, що „kierownik popełnia zdradę stanu, odbudowuje twierdzę hajdamacką". До помочи приходять ріжні „Соколи" та инші організації, що роблять все можливе, щоб державний банк не признав нам кредиту на відбудову.

Так бачимо, що нам уряд в цім однім ділі дає. А тепер відвернім карту, та приглянемось що бере. Польська влада не завагалася на убогі гірські повіти станиславівського воєвідства наложити данину таку, як на незнищені польські. Повіт, для котрого призначено на відбудову аж сто тисяч польських марок, має заплатити лише двіста але міліонів марок данини, а де податок, а ріжні „ofiary", а реквізиції і т. д. Очевидно, що як наш селянин має дати, то мусить дати негайно, бо зідруть від него з побоями, але як прийдеться йому добиватись свого, то скорше смерти діждеться, чим панської ласки.

З „Народної Торговлі".

Обіжник скарбової палати з 16. мая ц. р. ч. 34.741 інтимує рескрипт міністерства скарбу у Варшаві з 15. квітня 1921 ч. 565, що стоваришення, оперті на законі з 1873 р., зглядно з 29. жовтня 1920 р. є вільні від стемплевої належитости щодо рахунків, виставлюваних між стоваришенням і членами тогож стоваришення, по кінець 1922 р., то є до хвилі, коли цілковито увійде в життя закон про кооперативи з 1920 р. Як буде справа представлятися в 1923 р., на разі не вирішено.

З того виходить, що кооперативи, які є членами „Народної Торговлі" і входять в торговельні зносини з нею, не мають стемплювати фактур ані рахунків, як також фактури і рахунки виставлювані для них не підлягають стемплевій оплаті.

Ціни збіжа.

Дня 22. мая нотовано у Львові такі ціни збіжа за 100 кг.: пшениця 18.400—18.600, жито 13.600—13.900, ячмінь 11.400—11.800, овес 13.600—13.800, кукурудза 12.400—12.700, бараболя 0.000—0.000, фасоля 13.200—14.100, горох 12.500—13.000, біб 9.000—10.000, вика 10.700—11.800, лубін 7.800—8.000. гречка 11.600—12.000, мука: житня 20.700—21.000, пшенична 31.800—32.100, отруби пшеничні 8.200—8.600, отруби житні 8.200—8.600. Мішки 425—460 Конюшина 115.000-130.000 Солома 2.300—2.600, сіно 5 400—6.800, лен 23.000—23.500, гречана каша 23.600—24.600.

Програма у Львові.

В четвер, дня 25. мая 1922.

Великий Фестин

на площі „Сокола-Батька" за стрийською рогачкою, а в разі непогоди у великій салі „Народнього Дому" Початок о год. 3. попол.

В програму входять руханкові вправи і співи дітей і молоді, продукції музики, фантова льотерія і товариські забави.

В пятницю 26. мая 1921. о год. 4. попол. у великій салі тов. ім. Лисенка святочне представлення дітей і молоді зі шкіл ім. князя Льва, діточої ім. Грінченка і ім. М. Шашкевича.

В суботу 27. мая 1922. о год. 4. попол. у великій салі „Народнього Дому" вул. Руговського 22. концерт дітей з захоронок тов. „Українська Захоронка".

Всюди вступ вільний. Добровільні жертви на „тиждень української дитини" приймається з подякою",

Нехай сей тиждень перейде під знаком „Української Дитини".

Львівська філія українського краєвого тов. охорони дітей і опіки над молодю у Львові.

Український Студентський Конґрес в Празі.

В днях 20.—30. червня ц. р. відбудеться у Празі „Український Студентський Конґрес", скликуваний по ініціятиві студентських українських організацій Галичини і еміґраційних українських студентських гуртів за кордоном.

На конґрес запрошується представників усіх українських студентських організацій на території України і за кордоном.

Метою конґресу є покласти основи під всеукраїнську студентську організацію і покликання її до життя, сцентралізування і уодноцільнення допомогової акції для українського студентства та заснування студентської професійної преси.

На конґресі будуть пробиратися питання студентської ідеольої, а то з метою установлення ідеольоґічних основ для співпраці студентства ріжних соціяльно-політичних напрямків з одного боку у професійних справах, а з другого боку і для успішного виконування цих громадських обовязків, які на нього, як на частину інтеліґенції українського народа, накладає важке, просто катастрофальне положення нації.

Далі одною з головних точок конґресу являються питання звязані з вищими студіями на території України. Студентство зможе тут висловити свої бажання відносно цих студій, та рівночасно взяти на себе організовано обовязки супроти рідної культури і її піддержки.

Крім цего будуть розбіратись на Конґресі питання звязані з участю студенток у життю української академічної молоді, питання фізичного виховання та питання зносин з чужоземними студентськими організаціями.

Заінтересовання зїздом між студентством незвичайне. Головно розкинена по усім закуткам Европи академічна молодь горяче бажає зїзду, від якого чекає вирішення питання, як з еміґрантської та таборової скитальщини перейти на ґрунт позитивної праці для добра свого народу.

А народ цієї праці дуже потребує.

Заклик.

З огляду на те, що для реферату на тему: „Українська студентська преса", який буде читаний на конґресі українських студентів в Празі необхідні є матеріяли та статистично-інформаційні відомости, просимо:

I. Усі українські студентські товариства (спілки, громади, союзи, гуртки і т. д.), які колинебудь друкували періодичні, чи неперіодичні українські студентські видання, якто: журнал, газету, альманах, бюлетини, хроніку і т. п., а також особи, які брали участь в редакції таких видань, були їх співробітниками, чи взагалі знають щонебудь про такі українські студентські видавництва, будуть ласкаві негайно надіслати Організаційному Комітетові Конґресу Українського Студентства в Празі, Hlavn pošta, Přihrádka č. 411. відомости по такому квестонарові;

1. назва видання (титул журналу),

2. рід видання (журнал, ґазета, альманах) та зовнішний вид (формат, обєм, скількість тиражу),

3. характер (політ., гуморист., фахово-проф.),

4. періодичний, чи неперіодичний (часопис, місячник, тижневник, однодніївка),

5. а) видавець (студентська організація, чи прив. вид. і хто) б) редактор.

6. місце видання (де),

7. рік видання (з якого до якого часу, скільки появилось чисел),

8 що спонукало появу видання, та що спричинило його припинення,

9. пізнійша доля видавців,

10. де можна найти тепер комплет (поодинокі числа).

II. Хто з товаришів українських студентів, працює на літературній та публіцистичній (журналіст.) ниві, цікавиться цією справою та бажав би бути співробітником українського студ. журналу (пр. Органу Всеукраїнського Студ. Союза) нехай ласкаво негайно зголоситься листовно на адресу Організаційний Комітет Конґресу Українського Студентства в Празі (пресова підкомісія), відповідаючи на такі запити:

1. Імя і призвище,

2. рік і місце уродження.

3. з якого часу працює літературно, публіцистично,

4. яка спеціяльність (а) працює літературно: белетр., проза, чи поезія, переклади (з якої мови),

5. в яких журналах (альманахах, книжкових виданнях) був співробітником, та де взагалі публікував свої твори,

6. в якому журналі вважав би для себе можливим працювати (парт.-політ., безпарт., наук.-літературн., професійн.),

7. які ставить мінім. вимоги, що до ідейної плятформи журналу,

8. чи міг би співпрацювати даремно, з самої ідейности, чи лише за певним гонораром,

9. яке теперішнє заняття (де працює),

10. який теперішний маєтковий стан.

11. докладний адрес.

Прага, дня 19. мая 1922.

Організаційний Комітет Конґресу Українських Студентів.

Усі инші українські часописи проситься о передрук.

ЖЕРТВИ

Пресовий фонд.

На пресовий фонд української независимої преси зложили в марках пол.: Н. Яців Глинник маріямпільський 1000, д-р Волод. Мулькевич Жидачів 1000, суддя Волод. Куціль Коломия 1000, суддя Петро Смаль Борщів 1000, Мих. Придаткевич Кольбушова 1000 кличе: Стефана Яновича Тарноберіг, о. Юл. Кисілевського Ягрів, о. Вол. Чубатого Глубічок вел., о. Мих. Шавала Фірлеїв 1000 кличе: о. Кор. Строцького з Добрян, о. Яр. Кекіша з Дусанова і В.Шавалу суддю Підкамінь. Міся Геваницька Львів 500 кличе: Марійку Трешневську Яструбичі, Юля Геваницького учит. Чорнокінці, о. Віктора Несторовича Лани, М. Бабин дир. гімназії 1000 кличе: д-ра А. Горбачевського, д-ра Е. Юрчинського, дир. Малицького всіх з Чорткова, Іванна Прокоповичева 500 кличе: Зоню Косоноцьку Никловичі, Нусю Утриско Скварява, Юрка Саноцького Гребенне, Івана Грабара Львів, др С. Дрималик Львів 1000, о. Микола Левицький Оброшин 500, о. Антін Підгорецький Желехів великий 500, о. Прокіп Тис Ременів 3000, В. Іванців учит. Явора 200, Олександер Колодій Мостиска 500, о. Теофіль Кміцикевич Мостиска 500 кличе: о. Шеремету кат. Судова Вишня, Олександер Дідицький нотар Войнилів 10.000, д-р Лука Сафіяи Львів 1000 кличе: радн. Теодора Яскуляка Чортків, Стефана Сафіяна б. почмайстра Копичинці, р. Фацієвича пароха Яблонів, радника Юрія Шмериковського.

Рідна Школа.

В місяці квітни с. р. зложили на квітар: в мп.: Д. Олинець зб. Львів 7453, лікарі на лісту 2700, адвокати на лісту 780, зб. „Дністра" 79 0, К. Малицький 200, учит. зб. акад. гімназії Філ. Львів 10760, М. Мельник зб. від тов. 5600, П. Качерепа 200, І. Максимович 500, д-р В. Левицький 100, Л. Гузар нотар 10000, М. Ластовецький 1000, А. Мигаль зб. Львів 27514, І. Шевчук зб. 2150 і 8000, проф. Гайковський, Царевич, Левицький, Кміцикевич 3000, С. Мацек 500, чит. „Просвіти" Микуличин 2000, радн. Стефанович 700, о. Височанський 100, В. Кебало 200, родина Грицишинів місто вінця на домовину бл. п. Антона Грицишина 10000, чит. „Просвіти" Тишівниця 500, зб. В. Калинович 300, інсп. І. Ліщинський 6000, Д. Олинець зб. Львів 11655, Ц. Ленчина 161, О. і В. Ленчини місто святочних желань 500, Л. Данилюк 500, о. Баранський 1000, А. П. Устрики дол. 3000, радн. І. Громницький 300, д-р В. Маковський 1000. зб. в Городенці 11470, зб гром. Цеблів 8620, І. Паламар зб. 1000, зб. гром. Містки-Белз 8850, П. Краєвський 1000. Д. Олинець зб. Львів 10110, А. Мигаль від укр. інституцій 45556, Сл. „Земельного Банку" 2000, В. Черник 100, III. кл. дів. школи ім. Шевченка 1575, д-р Теодор і І. Михайлівські місто жел. свят. 5000, А. Воробець 650, учит. зб. акад. гімн. Львів 9100, В. Міськевич 1000, М. Мастикар 100, дів. школа ім. Грінченка 2200, учит. зб. школи Шашкевича 4580, А. Мигаль зб. Львів 28905, о. В. Кедринський зб. церк. Сухоріче 1515, зб. гром. Вислобоки 5695, гімн. С. С. Вас. з концерту Львів 12196, М. Левицький 1000, Й. Рубінович місто вінця на домовину бл. п. о. Івана Рубіновича 2000, Звенигород 12269, Е. Радко 500, С. Бойко зб. Підбірці 3600, зб. Добряни Щирець 5717, о. Савула 1000, о. Цегельський 90, О. Кучій 200, артисти театру „Новости" 900, учит. зб. держ. укр. курсів семин. 9890, О. Курилас 200, парохіяни Любич 19126, І. Михалевич 1000, зб. гром. Малехів 12020, І. Хаба 500, Л. Щурівна 400, Р. Перфецький 2000, інж. Гамота зб. 2930, М. Ярка зб. 1500. М. Макогін зб. Підліски малі 4000, С. Яремова зб. 1300, о. О. Волянський 1000, члени госп. сп. „Нива" Скнилів 3245, гром. Стронятин 5600, гром. Жужіль 2 691, о. М. Гірняк зб. Мости великі 5000, зб. гром. Бабин 2000, зб. гром. Грибовичі 9.470, о. Е Ковч зб. Перемишляни 3.217, і коляда з повіту 78.000, І. Локач з нагоди вінчання Решетила 500, Т. Кобель 300, о. Д р А. Іщак зб. Підберезці 7 350, о. М. Козак зб. Ліщин 7.270, о. Т. Мурович, дохід з свячення пасок 1.500, П. Томашівський 500, зб. церк. Сервири 700, П. Д. Яцківці 200, Я. Сорока 200, І. Паламар зб. 3210, Д. Олинець зб. Львів 6.324, лікарі на лісту 3.700, адвокати на лісту 1.200, зб з забави Купновичі 1.550, о. Л. Сілінський зб. церк. Петранка 1.600, гром. Кукизів 2.450, зб. Синевідско вижне 4.5-5, Т. Волошин зб. 243, Д-р Ф. Евин 500, М. Г. Львів 5.000, Сл. „Дністра" 7.500, І. Квінтюк зб. Ляшки мур. 6.500. IX. 1—1

На українську Університетську Молодь зібрав Повітовий Комітет Збірок в повіті Сокалі в громадах:

Завишня 250 кг. жита, 26 кг. пшениці і 566 мп.; Хлопятин 68 кг. жита, 50 кг. пшениці; Поториця 225 кг. жита, 60 кг. гороху, 16 кг. цибулі і 420 мп., Конотопи 306 кг. жита і 2970 мп.; Савчин 40 кг. жита і 25 кг. пшона; Нісмичі 295 кг. жита, 20 кг. пшениці і 550 мп., Варяж-село, Ворків, Лубів (разом) 264 кг. жита, 44 кг. пшениці і 2630 мп., Жабче 64 кг. жита, 14 кг. пшениці 320 мп.; Боратин 82 кг. жита, 34 кг. гороху, 11 кг. цибулі; Горбків 170 кг. жита, 2 кг. гороху; Угринів 421 кг. жита, 21 кг. пшениці, 38 кг. гороху, 11 кг. ячменю, 44 кг. гречки; Будинин 77 кг. жита, 48 кг. пшениці, 23 кг. ячменю і 1050 мп.; Хоробрів 230 кг. жита, 70 кг. пшениці; Опільско 210 кг. жита і 50 мп.; Тудорковичі 250 кг. жита, 48 кг. пшениці і 16 кг. ячменю, Волиця Комарева 1000 мп.; Спасів 50 кг. гороху, 52 кг. ячменю; Цеблів 61 кг. жита і 4890 мп.; Лучиці 60 кг. жита, 30 кг. пшениці; Кристинопіль 100 кг. жита; Ульвівок 6050 мп.; Сокаль-Забуже 115 кг. жита, 6 кг. пшениці і 446 мп.; Сокаль ул. Кольонія 48 кг. жита, 5 кг. пшениці, 21 кг. ячменю, 52 кг. гречки і 2000 мп.; Сокаль ул. Шашкевича 35 кг. жита, 19 кг. гороху, 10 кг. гречки; Сокаль 1000; Сокаль ул. Шевченка 90 кг. жита, 20 кг. пшениці, 60 кг. гороху, 20 кг. гречки і 2000 мп.

Разом зібрано (з узглядненням манка згл. надвишки) 3416 кг. жита, 405 кг. пшениці, 280 кг. гороху, 128 кг. ячменю, 110 кг. гречки, 21 кг. пшона, 27 кг. цибулі і 25.942 мп.

З того 27 кг. цибулі видано за наєм магазину, а решту продано за 387.824 мп.; — по доданню грошевої збірки 25.942 мп. — загальну квоту 413.766 мп. віддано до розпорядження Ц. К. З.

Всім жертводавцям, як і організаторам збірок складає на сім місци подяку XXII 1—1

Центральний Комітет Збірок.

ОПОВІСТКИ.

Народній театр Тов. „Українська Бесіда" у Львові, під артистичним проводом Олександра Загарова. Саля Тов. ім. М. Лисенка, вул. Шашкевича ч. 5.

Четвер, 25. мая: другий раз „МІС ГОБС". комедія на 4 дії Джером К. Джером.

Субота, 27. мая: Премієра „ВІДЬМА", романтична опера на 3 дії з прольоґом Е. Ярославенка, лібретто С. Черкасенка.

Білети продає раньше „Народна Торговля, а в день вистави від год. 10 до 12 перед пол. і від год 2 попол. каса теару

Дирекція української прив. ґімназії в Долині, взиває до віддання книжок визначених з ґімназійної бібліотеки отсих панів: Дометія Поповича (9 книг), о. Николу Лесика (9), М. Кравчука (2), І. Чапельського (11 книг!), В. Яцевюка (3), Ів. Похонського (4), Марію Новицьку (3), д-ра Каліцуна (1), о. В. Кулиса (1), д-ра Р. Курбаса (3), Волод. Штеня (1), Петра Нущинського (2), Анну Штень (3), Когутову з Тяпча (1), Ст. Качалу (2), Фр. Дрімера (Перегинська 2), Сам. Ляндмана з Перегинська (4), о. П. Патрила (1), О. Филип Чолій (5). — Д-р М. Пачовський. 1466 1—1

Позір громадяни Личакова! Загальні збори читальні „Просвіт" на Личакові відбудуться дня 28. мая ц. р. о годині 6 пополудни в домівці школи кн. Льва при вул. Личаківській ч. 113 з отсим порядком дневним: 1) Відкриття зборів 2) відчитання протоколу з попередніх загальних зборів; 3) звіт Виділу: а) звіт секретаря, б) звіт скарбника; в) звіт бібліотекаря; 4) звіт контрольної комісії і уділення абсолюторії уступаючому виділови; 5) вибір нового виділу, заступників виділових і контрольної комісії; 6) вибір делеґата на загальні збори тов. „Просвіта і філії ім. Шевченка; 7) означення членської вкладки на рік 1922; 8) будова власного дому; 9) внесення і запити. Проситься о численну участь. *Виділ.*

1452а) 1—1

Тому, що бл. п. **Волод. Клосевич** бувший начальник складу „Ризниця" у Львові тішився великим довірям у своїх знайомих просить родина, на случай як би Покійному були повірені які депозити або иншого рода справи. звернутися як найшвидше до о. Миколи Левицького в Оброшині п. Іосо. 1458 1—2

Жертви на будову української прив. ґімназії в Долині, надсилані до тамошного Кружка УПТ.:

Д-р Михайло Паковський 10.000 мп кличе на таку суму пп. д-ра Щ. Сельського з Витвиці, Н. Терлецького з Крехович, Ів. Марцінкова в Мізуня, Ореста Редкевича б. дир. ґімн. з Золочева, д-ра Ол. Колесу з Праги. Дмитро Грицей з Долини 10.000 мп. кличе: пп. П. Зобчева в Бенеєва Осипа Косила з Лисович, Хоптякову з Долини.

1456 а) 1—1

Міщанське Брацтво у Львові. Повідомляє своїх членів, що Загальні Збори відбудуться в четвер дня 25. мая б. р. в сали „Сокола Батька" вул. Руська ч. 20 о год. 11 перед полуднем. Справи дуже важні, проситься о громадну участь.

1446 1—1 *Виділ.*

Пригадуєтьа усім школам УПТ., що вистава ручних робіт учениць (ків) буде уладжена в дівочій школі ім. Шевченка у Львові в часі Зелених Свят 3., 4. і 5-го червня. Проситься надсилати діточі вироби на адресу Дирекції згаданої школи (вул. Мохнацького ч. 14) до 1. червня цего року. 1468 1—3

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знає що про хор. УСС. **Маріяна Гладуна,** що був в жовтні 1919 при якійсь старшинській школі в Могилеві. зволить донести на адресу: Білинський. Зеленянка п. Гребенів коло Сколього. 1451 в) 1—3

Хто знав би що сталося з **Корнилом Чировським,** котрий служив при У. Г. А. зволить ласкаво повідомити о. І. Чировського в Корсові почта Лешнів к. Бродів. Наддніпрянські часописі проситься о передрук. 1438 2—4

Дрібні оголошення.

ПОШУКУЮ молодої особи до ведення кухні і малого господарства. Зголошення під „Господиня 25" до адміністрації. 1460 1—3

ЛІТНИСКО Зеленянка п. Гребенів коло Сколього приймає зголошення на сезон. 1451 а) 1—3

ПРОДАМ господарство: 28 морґів доброго орного поля, в тім 1 морґ добірного саду, господарські будинки і матеріял на хату. Іван Білинський в Пчанах п. Жидачів. 1451 б) 1—3

ПОШУКУЮ вправного інструктора для учеників-приватистів української ґімн. з а) І. кл., б) III. кл., а коли можливо то і з в) VII. кл. до математики і фізики Усвіяв прошу слати: о. Йосиф Дикій, Мартинів новий п. п. Іосо ад Букачівці. 1445 2-2

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни трансмісії, паси, ропні мотори, льокомобілі, ґатри, по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ" Львів Баторого ч.4. 1277в) 4—30

РЕАЛЬНІСТЬ 5 м. без будинків коло Львова і 12 м. з будинками, садком і лісом — Американцям зараз продасть Зиновій Сушко, Львів, Копцова ч. 14. 1442 1—2

ДЯК і бухгальтер, має 3 ґімн. кл. пошукує посади від 15. червня деб міг одержати писарку і дяківку. Листи слати до Адм. „Гр. Вістника" для Василя Кухти. 1462 1—1

ЛІТНИСКО ЗЕЛЕМЯНКА п. Гребенів к. Сколього приймає зголошення на сезон 1451а 1—3

ЦЕРКВИ, всілякі будинки мешкальні, господарські проектує і ставить, кошториси, виїзд на провінцію, технічної поради уділяє Филемон Левицький, архітект, конц. будівничий Львів, вул. Театинська 10. 1448 1—1

ПОЗІР! Фабрика капелюхів Й. Ґоттліба Львів, пл. Стрілецька 15, приймає жіночі й мужеські капелюхи до перероблювання після найновіщих віденських моделів. 1457 1—3

ПРОДАМ 9 моґів доброго ґрунту в золочівськім повіті приїжим з Америки. Зголошення М. БОРИСОВСЬКИЙ, Гусаків к. Перемишля. 1467 1—1

СУДІЯ непринятий до урядування за теперішної влади пошукує місця у нотара або адвоката. Блищих інформацій уділить з чемности д-р Степан Брикович, адвокат в Тернополі. 1351 4—6

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Оголошення.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

КАСИ ЗАДАТКОВОЇ

„ВЕРХОВИНА"

в СКОЛІМ

скликані на 19. квітня б. р. не відбулися їзза браку комплету. Тому скликуєся отсим поновні Збори на середу дня 7. VI б. р. о 12 годині в полудни до маґістрацької салі в Сколім.

ЗА УПРАВУ:

М. Мосора. *А. Федорин...*

1454 1—...

КОНКУРС.

Старшина Кружка УПТ. в Станиславові розписує отсим конкурс на посаду учителя прив. мужеської семінарії в Станиславові від 1. вересня 1922. Подання можуть вносити укінчені фільософи, або учителі з виділовим іспитом найрадше в ґрупи математично-природописної. Платня приблизно як учителів шкіл державних. Подання удокументовані відписами свідоцтв вносити до 25. червня 1922 до Кружка УПТ. в Станиславові вул. Голуховського ч. 20.

За Старшину:

Павлюх Гнат.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

СПІЛКА ГОСПОД.-ТОРГОВЕЛЬНА

„Гаразд"

стов. зареєстр. з обмеж. порукою

в ДОРІ

відбудуться дня 11. червня 1922 р. о год. 1 по пол. в льокали спілки з отсим деннім порядком:

1) Отворення Зборів і відчитання протоколу з попередних Зборів.
2) Звіт Управи і Контролі за р. 1920 і 1921.
3) Затвердження білянсів за 1920/1921
4) Розділ зисків.
5) Вибір Надзірної Ради.
6) Вибір Управи.
7) Зміна цілого статута.
8) Бажання і запити членів.

На случай браку комплету на отсих Зборах — відбудуться другі Загальні Збори з тим самим порядком і того самого дня о годині 2 по пол. без огляду на число присутних.

1463 1—1 *Надзірна Рада.*

ОПОВІЩЕННЯ.

XXII.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Т-ва Кредит звязковий

ПЕРЕДТИМ БАНК ЗВЯЗКОВИЙ

зар. стов. з обмеж. порукою

в Станиславові

відбудуться в четвер дня 1. червня 19 2 о год. 3 по пол. в власнім льокали при вул. Собіского ч. 28. зі слідуючим дневним порядком:

1) Отворення Зборів.
2) Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів.
3) Звіт Дирекції з діяльности за рік 1921-ий.
4) Звіт Контр. Комісії Надз. Ради і внесення на уділення абсолюторії.
5) Затвердження вибору 2 членів Дирекції на 3 роки.
6) Вибір 3 членів Надзірної Ради.
7) Внесення і запити членів.

Вступ на Збори дозволений лише членам за оказанням уділової книжочки. Замкнення рахунків і білянс за рік 1921 може переглянути кождий член в льокали товариства в урядових годинах.

1449 1—1 *Дирекція*

КНИГАРНЯ НАУКОВОГО ТОВ-А ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА

у Львові, Ринок 10, має на складі: 1416в) 1—1

О. Кониський: У гостях добре, дома ліпше оповідання, Ю. Федькович: Люба згуба, повість, П. Гринюк: Весняні вечері, новелі, М. Кропивницький: По ревізії, етюд в 1 дії.

„НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ“ у Львові, РИНОК Ч. 36

і в своїх 19-ох складах по краю

поручає ріжні кольоніяльні товари, як: каву, чай, цукор, родзинки і т. п. — —

Для Всч. Духовенства церковне світло і природні вина угорські і австрійські для цілей богослуження. XII 1—3

Пригадується, що Товариство платить від щадничих вкладок 10 процент.

На Зелені Свята **ЦЕРКОВНІ ЦВІТИ** Стефанія Погорецька поручає в СТРИЮ.

Цвіти з полотна. — Букети до свічок середні 2000 мп. пара, великі 2500 мп. пара, і найбільші 3000 мп. пара. Букети поставні до вазонів 6.000, 8.000, 10.000 і 12.000 мп. пара. Гірлянди на образи 3.000 мп. метер і широка 4000 мп. метер. — — —

1465 ЦВІТИ ГАРНІ — РОБОТА СОЛІДНА. 1—1

Цвяхи округлі, квадратові, тапіцерські і до папи, **Дроти** блянкові і палені, **Вила, Ведра, :: ланцюхи для коний і коров, ::**

1464а 1—1 по цінах фабричних достарчає

„УСТРІЙ“

— Товариство промислово будівельне — Спілка з обмеженою порукою

Бюро: Львів, вул. Личаківська ч. 64/I.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ТОВАРИСТВА

„РУСЬКА БУРСА“

в СТРИЮ

відбудуться в четвер 1. червня 1922 р. в Стрию з деннім порядком:

1) Відчитання протоколу з попередних Зборів.
2) Звіт з діяльности Виділу.
3) Дискусія і уділення абсолюторії Виділови.
4) Вибір нового Виділу.
5) Внесення і запити.

1453 1—1 *Виділ.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ПОВІТ. Тов-ва КРЕДИТОВОГО стов. зареєстр. з обмеж. порукою в Тернополі

відбудуться в середу дня 7. червня 1922 о год. 11 перед пол., а в случаю браку комплету, того самого дня о годині 12 в полудне в салі Міщанського Брацтва з слідуючим порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з послідних Зборів.
2) Рахунковий звіт і білянс за 1921 р. і попередні літа.
3) Звіт з контролі Краєвого Союза Ревізійного і справоздання Контрольної Комісії з внеском на уділення абсолюторії за рік 1921 і попередні літа.
4) Розділ білянсового зиску
5) Вибір членів Надзірної Ради і їх заступників.
6) Внески і запити.

За леґітимацію до участи в Загальних Зборах служить уділова книжочка.

Замкнення рахунків і білянс за 1921 р. і попередні літа можуть члени переглянути в льокалі Т-ва в урядових годинах.

Тернопіль, дня 9. мая 1922.

Д-р В. Вітошинський предсідатель. *О. Постригач* секретар.

1432 2—3

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„Селянської Кооперативи“ стов. зар. з обмеж. порукою.

в Городниці над Дністром

відбудуться дня 11. червня с. р. о год 4 з полудня в разі браку комплету о год. 5 в льокали „Читальні Просвіти“ з слідуючим порядком:

1) Відчитання протоколу з попередних Загальних Зборів.
2) Звіт рахунковий за 1921 р.
3) Звіт Ревізійного Союза.
4) Розділ зиску.
5) Уділення абсолюторії Дирекції.
6) Затвердження вибору Дирекції.
7) Зміна Статуту Тов.
8) Внески.

Городниця, дня 21. мая 1922 р.

Надзірна Рада.

1456 1—1

:: :: САЛЬОН МОД :: ::

О. БЕРЕЖНИЦЬКА

ЛЬВІВ, ВУЛ. ПЕКАРСЬКА 47,

поручає готові капелюхи в найновійших фасонах Приймає всякого рода перерібки. Замовлення з провінції виконує точно і в якнайкоротшім часі.

1182 2—4

Друки і печатки виробляє гарно і дешево друкарня і фабрика печаток **І. ФРІДМАНА** у ЛЬВОВІ, — вул. Сикстуська ч. 4. —

XXIII 2—8

НИТКИ

вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом і на дрібно продає дешево і поручає свої від 22 літ ведені робітні сукон і — — — білля. — — —

ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА „ТРУД“ — ЛЬВІВ, — Ринок ч. 39.

XV 0—20

БЮРО ПОСЕРЕДНИЦТВА ПРАЦІ

товариства аґроном.-технічного „Праця“ у Львові при вул. Осолінських 8, II.п.

поручає робітників як фізичних так і умових професій.

Урядові години від 10—1 перед полуднем і від 3—5 по полудни.

3—6 1412

ПОЗІР ! ПОЗІР !

Властителі млинів і тартаків !

Всілякі урядження млинські а то:

Камінки оригінальне патенту „Гелера“, з французького кременя, шмірґлеві, — вальці, каспри, голендри, ґазу швайцарську і т. п.

Ремшайдовські пили ґатрові і циркулярні, оригінальної марки „Штайнбок“, шмірґлівки.

Паси віденські шкіряні у всяких розмірах, — — — — — —

Олива циліндрова і машинова

поручає **ДЕВ ЛВШ** бюро технічно-торг. в СТАНИСЛАВОВІ, вул. Петра Снарги ч. 43.

1340 5—12

Увага. Отсим подаємо до відома Українському Громадянству, що у Львові при вул. Городецькій 64, (проти костела св. Єлисавети) у шевській майстерні, працюють найкращі фахові сили еміґрантів з України з першорядних київських шевських закладів. Майстерня виконує добірну чоловічу, жіночу і дитячу обуву, звичайну і люксусову а також відновлює і направляє стару. Замовлення виконується скоро, солідно і дешево.

Вхід з Городецької 64 в подвірю.

1427 2—3

Урядово уповноважнене до парцеляції одиноке українське

: ПАРЦЕЛЯЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО

„ЗЕМЛЯ“

стов. зар. з обм. порукою

у ЛЬВОВІ, Ринок 43, ч. телеф. 533.

переводить парцеляції і приймає вкладки до обороту на 10% і висше після умови.

724 1—?

Позір Пасішники !!!

Вже вийшло 1 число

„Українського Пасішництва“

і коштує 180 Мп.

Жадайте по всіх книгарнях. Річна передплата 2000 Мп. Редакція і Адміністрація:

1459 ЛЬВІВ, КОРНЯКТІВ 1. 1—3

:: ЦЕРАТИ ::

капи на ліжка, портієри, фіранки, хідники, диваники, сінник, коци і лежаки поручає

1436 2—8

МАҐАЗИН ТАПЕТ

Е. КІЧАЛЕС і А. МАРҐУЛІЕС

ЛЬВІВ, Сикстуська ч. 18.

:: ДЕРЕВО ::

опалове, будівельне, матеріялове, на пни або зрубане

купить

„Титан“ торговельно-промислова спілка з обм. порукою

1450 у ЛЬВОВІ, вул. Валова 23. 1—2

ДЗВОНИ

з найлучшого металю о чистім, звінкім голосі по найдешевшій ціні та з 25-літною ґарантією

можна купити або замовити в

Першій українсько-американській ліярні і складі дзвонів

К. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО

ТЕРНОПІЛЬ, Тарнавського ч. 64.

1411 4—?

Ширіть Наш Часопис!

До П. Т. Купців, Кооператив і :: :: Торговельних складів! :: ::

Отсим повідомляємо, що віддалисьмо заступництво наших хемічних виробів, а іменно:

пасту до обуви, пасти до підлоги, плини до чищення металів

і т. и. на цілу Галичину фірмі

ДІМ КОМІСОВО-ТОРГОВЕЛЬНИЙ

ИОСИФ ТАРНАВСЬКИЙ і С-КА

у ЛЬВОВІ, ВУЛ. КОПЕРНИКА 42 Б.

Просимо всілякі замовлення слати на адресу тої фірми.

ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ПЕРЕРІБОК

Станислав Фішер

ВАРШАВА, ЛУЦЬКА 14.

1392 3—3

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від вівтірка дня 23. мая 1922. велику драму непохитної вірности в 5 діях п. з.

„БІЛА РОЖА“

Зворушуюча траґедія жіночого серця.

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма. З друкарні Спілки „Діло“.

KUL BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA